

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΣΤΗΝ ΑΕΝΑΗ ΤΡΟΧΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή είναι Εκεί, με περίσσια περηφάνια καμαρώνει μέσα στο καταχείμωνο. Τίποτα δεν τρομάζει τα ροζ διάφανα λουλούδια της, χαμογελάει και σκορπίζει το άρωμά της καθώς το αγέρι αναδύει τα κλαδιά της.

Σηκώνω τα μάτια κοιτάζοντας την ολάνθιστη αμυγδαλιά του Πάρκου, μαγεύεται η ψυχή καθώς αντικρίζει τα λουλούδια της να σταματούν εκεί που αρχίζει ο γαλάζιος ορίζοντας του μεσημεριού. Μεθάει η καρδιά από συγκίνηση, οι σκέψεις γυρίζουν γύρω από αυτό το μοναδικό δέντρο που ομορφαίνει την διαδρομή μου.

Μια εικόνα διαχρονική, μια όμορφη εικόνα αντίστασης, γιατί μας είναι τόσο γνωστή η περιπέτειά της, ο δυνατός βοριάς θα ρίξει στο χώμα τα λουλούδια της. Θα μείνει με γυμνά τα κλαδιά της μέχρι που να πρασινίσει από τα αμυγδαλωτά φύλλα της στις αρχές της Άνοιξης.

Σήμερα όμως είναι Εκεί, μας διδάσκει ότι τίποτα δεν είναι ασήμαντο, ακόμη και όταν τα λουλούδια της γίνουν άσπρο χαλί που θα πατάμε αδιάφορα, ο καρπός της θα ετοιμάζετε για να προσφερθεί απλόχερα στα μελαψά χέρια που θα αναρριχηθούν το φθινόπωρο για να χορτάσουν με την γλυκιά του γεύση.

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ του ΠΑΡΚΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την Admin

Εμείς προχωράμε, ο χρόνος φεύγει, μα η αμυγδαλιά του Πάρκου είναι πάντα Εκεί, κάθε χρόνο περήφανη και μοναδική μας γεμίζει με αισιοδοξία και Δύναμη.

Φεβρουάριος 2021 (στη μέση της απομόνωσης για τον COVID-19)

Ελένη Μπερτσάτου